

Type vraag: *Vraag om uitleg*

Van: Najima El Arbaoui

Datum van indiening: 12/10/2026

Aan: **Dirk De Smedt**

Bevoegdheden: collegelid bevoegd voor Onderwijs, Scholenbouw en Ambtenarenzaken

Onderwerp: 19 VGC-gebouwen beperkt toegankelijk – waar blijft het concrete verbeterplan?

Mijnheer het collegelid,

Een openbaar gebouw dat niet toegankelijk is voor iedereen, is niet voor iedereen openbaar. Dat lijkt mij een vanzelfsprekend principe.

Maar wanneer ik uw antwoord op mijn schriftelijke vraag SV25 lees, stel ik vast dat de VGC op het vlak van toegankelijkheid van haar eigen gebouwen nog voor belangrijke uitdagingen staat.

En dit zijn geen cijfers van de oppositie.

Dit zijn uw eigen cijfers.

In het voorjaar van 2025 heeft de VGC een toegankelijkheidsscreening uitgevoerd van 53 gebouwen in eigen beheer.

Wat blijkt?

Van die 53 gebouwen zijn er 34 goed tot zeer goed toegankelijk.

Maar 13 gebouwen zijn beperkt toegankelijk en 6 gebouwen zijn zelfs zeer beperkt toegankelijk.

Dat betekent dat bijna 36% van de onderzochte VGC-gebouwen niet voldoende toegankelijk is.

Mijnheer het collegelid, meer dan één op de drie!

En als we naar de concrete tekortkomingen kijken, wordt de situatie nog duidelijker.

18 gebouwen beschikken niet over een obstakelvrije inkomzone.

16 gebouwen hebben geen aangepast sanitair.

8 gebouwen beschikken niet over een bruikbare lift.

Dat zijn geen kleine technische details.

Voor iemand in een rolstoel kan een ontoegankelijke ingang betekenen dat hij simpelweg niet zelfstandig binnenraakt.

Voor iemand met een beperkte mobiliteit kan het ontbreken van een aangepaste lift betekenen dat bepaalde diensten of activiteiten niet zelfstandig bereikbaar zijn.

Hoe kunnen we spreken over inclusie wanneer mensen letterlijk op toegankelijkheidsdrempels botsen in gebouwen van de overheid zelf?

En wat mij vooral verbaast, mijnheer het collegelid, is dat deze problemen niet nieuw zijn.

De screening dateert van het voorjaar van 2025.

We zijn vandaag in oktober 2026.

Meer dan een jaar later wil ik weten wat er concreet veranderd is.
Hoeveel van die 19 gebouwen zijn ondertussen verbeterd?
Hoeveel ontoegankelijke ingangen werden aangepast?
Hoeveel sanitaire voorzieningen werden toegankelijk gemaakt?
En hoeveel liftproblemen werden opgelost?
Dat zijn de resultaten die ik vandaag wil kennen.
Want een screening uitvoeren is één zaak. De vastgestelde problemen daadwerkelijk oplossen, is een andere zaak. Maar uw antwoord roept nog een tweede fundamenteel probleem op.
U bevestigt dat er geen afzonderlijk budget of specifiek traject bestaat voor toegankelijkheidswerken.
Deze werken worden geïntegreerd in nieuwbouw- en renovatieprojecten.
Ik begrijp dat een geïntegreerde aanpak praktisch kan zijn. Maar wat gebeurt er met een gebouw waar vandaag ernstige toegankelijkheidsproblemen bestaan en waar voorlopig geen grote renovatie gepland is?
Moeten mensen met een beperking dan blijven wachten tot hun gebouw ooit aan de beurt komt?
En hoe kan deze Raad controleren hoeveel geld specifiek naar toegankelijkheid gaat en welke concrete verbeteringen daarmee gerealiseerd worden?
Publieke middelen moeten niet alleen uitgegeven worden.
We moeten ook kunnen aantonen wat die investeringen voor de burgers veranderen. En dan is er nog een derde vaststelling uit uw antwoord.
De VGC registreert klachten en meldingen over de fysieke toegankelijkheid van haar gebouwen niet centraal.

Mijnheer het collegelid,

We hebben dus een screening waaruit duidelijke toegankelijkheidstekorten blijken.
We hebben geen afzonderlijke financiële opvolging van de toegankelijkheidswerken.
En we hebben geen centrale registratie van klachten.
Hoe kunt u dan aantonen dat de problemen systematisch worden aangepakt en dat de situatie daadwerkelijk verbetert?
Ik erken dat er investeringen worden uitgevoerd en dat er renovatieprojecten lopen. Maar ik wil vandaag niet alleen horen welke projecten op de planning staan.
Ik wil weten welke concrete resultaten die projecten opleveren voor mensen die vandaag met toegankelijkheidsproblemen worden geconfronteerd.

Daarom stel ik u drie gerichte vragen:

1. Resultaten en verantwoordelijkheid

Mijnheer het collegelid, uit uw eigen screening blijkt dat 19 van de 53 onderzochte gebouwen beperkt of zeer beperkt toegankelijk zijn. Hoeveel van deze 19 gebouwen zijn sinds de screening van 2025 concreet verbeterd, welke tekortkomingen werden daadwerkelijk opgelost en welke tijdelijke maatregelen hebt u genomen voor gebouwen waar de problemen nog bestaan?

2. Concrete planning en financiering

Bent u bereid om voor de 19 betrokken gebouwen een concreet en gefaseerd verbeterplan op te stellen, met prioriteiten, uitvoeringstermijnen en een transparant overzicht van de middelen voor toegankelijkheidswerken, ook wanneer die deel uitmaken van grotere renovaties?

Zo ja, tegen welke datum zal dit plan aan de Raad worden voorgelegd?

Zo niet, waarom niet?

3. Bent u bereid om binnen zes maanden een voortgangsrapport aan deze Raad te bezorgen, met de resultaten van eventuele bijkomende technische audits, een centraal overzicht van toegankelijkheidsklachten, de reeds uitgevoerde verbeteringen en de nog geplande werken?

Kunt u zich vandaag uitdrukkelijk tot deze termijn engageren, ja of nee?

Mijnheer het collegelid,

Ik wil afsluiten met een eenvoudige vaststelling.

We moeten niet langer onderzoeken óf er toegankelijkheidsproblemen zijn.

Uw eigen screening heeft aangetoond dát ze bestaan.

19 gebouwen zijn beperkt of zeer beperkt toegankelijk.

18 gebouwen hebben geen obstakelvrije inkomzone.

16 gebouwen beschikken niet over aangepast sanitair.

En 8 gebouwen hebben geen bruikbare lift.

De cijfers liggen op tafel. Wat vandaag op tafel moet komen, is een concreet plan om deze tekortkomingen weg te werken.

Ik verwacht geen nieuwe algemene verklaringen over inclusie en toegankelijkheid.

Ik verwacht drie zaken: zichtbare verbeteringen, duidelijke deadlines en transparantie over de besteding van overheidsgeld.

Want inclusie begint niet bij mooie woorden in een beleidsverklaring. Inclusie begint bij een deur die iedereen zelfstandig kan openen, een lift die iedereen kan gebruiken en een gebouw waar niemand wordt uitgesloten.

En als de VGC het goede voorbeeld wil geven, moet zij beginnen bij haar eigen gebouwen.

Ik dank u.

